

**ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ВЪТРЕШНИ ЕЛЕКТРОННИ
АДМИНИСТРАТИВНИ УСЛУГИ ЧРЕЗ СРЕДА ЗА
МЕЖДУРЕГИСТРОВ ОБМЕН НА ДАННИ (REGIX)
КАТО ПРЕДПОСТАВКА ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА
КОМПЛЕКСНО АДМИНИСТРАТИВНО
ОБСЛУЖВАНЕ**

Ваня Пецанова

**PROVISION OF INTERNAL ELECTRONIC
ADMINISTRATIVE SERVICES THROUGH AN
ENVIRONMENT FOR INTER-REGISTER DATA
EXCHANGE (REGIX) AS A PREREQUISITE FOR THE
IMPLEMENTATION OF COMPLEX ADMINISTRATIVE
SERVICES**

Vanya Petsanova

***Резюме:** Настоящият доклад има за цел да представи структурата на действащата нормативна уредба по отношение на административното обслужване и обмена на информация в администрациите. В рамките на анализа са разгледани основните принципи на електронното управление и възможностите на Средата за междурегистров обмен на данни (RegiX) за предоставяне на вътрешни електронни услуги. Акцентирано е върху ползите за гражданите, бизнеса и държавата от трансформиране на удостоверителните услуги във вътрешно административни, както и върху промяната на модела за административно обслужване.*

***Ключови думи:** вътрешни електронни административни услуги; среда за междурегистров обмен на данни (RegiX); комплексно административно обслужване; информационна сигурност.*

***Summary:** This report aims to present the structure of the current regulatory framework regarding administrative services and the exchange of information in administrations. Within the framework of the analysis, the basic principles of e-governance and the possibilities of the Inter-Registry Data Exchange Environment (RegiX) for providing internal electronic services are considered. The focus is on the benefits for citizens, businesses and the state of transforming authentication services into internal administrative ones and changing the administrative service model.*

***Keywords:** internal electronic administrative services; environment for inter-registry data exchange (RegiX); complex administrative service; information security.*

Увод

Публичната администрация е изправена пред предизвикателството да адаптира своята дейност съгласно изискванията на обществото за предоставяне на качествени услуги с помощта на информационните технологии.

Гарантирането на правото на гражданите и бизнеса да получават съдействие от държавните органи бива обезпечено все по-добре през последните години, като успоредно с това се цели намаляването на административните тежести и повишаване на ефективността на административните органи.

„Именно в този дух Административнопроцесуалният кодекс (АПК) урежда комплексното административно обслужване като институт, който да спомогне за подобряване качеството на административните услуги и предоставянето на такова обслужване, при което да липсват „бюрократични“ пречки като необходимост от предоставяне на определени данни на орган, който вече разполага с тях.“ (М. Младенов, 2016, с. 13)

С оглед на това са и продължителните усилия за въвеждането на електронното управление в Република България. То е уредено на законодателно ниво чрез приемането на Закона за електронното управление (ЗЕУ) и създаването на централизиран орган, който е компетентен по въпросите на електронното управление – Министерство на електронното управление (МЕУ).

Тези действия, от своя страна, обезпечават възможността на гражданите и бизнеса за облекчен достъп до електронни административни услуги, премахвайки необходимостта от ненужно събиране на данни от тях и гарантирайки улеснен достъп до административно обслужване.

Едновременно с това, МЕУ следва да защити информацията от загуба на достъпност и да осигури интегритет и конфиденциалност, гарантирайки сигурност на мрежите и информационните системи, чрез включване на адекватни комплексни изисквания при разработване на проекти на технически задания.

1. Основни понятия и нормативна рамка

Административното обслужване обхваща предоставянето на много и различни по вид услуги от държавни органи и други организации, както на гражданите, така и на бизнеса, с оглед упражняването на техни законни права и интереси. Дефиницията на разбирането за административно обслужване е уредена в § 1, точка 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за администрацията (ЗА). Според текста на разпоредбата „административно обслужване е всяка

дейност по извършване на административни услуги от структурите на администрацията и от организации, предоставящи обществени услуги“.

Законодателната уредба на административното обслужване, се регулира приоритетно от Наредбата за административното обслужване, приета с ПМС № 246 от 13.09.2006 г. Със споменатия подзаконов нормативен акт се регламентира реда за организация на административното обслужване, включително и принципите, които следва да се спазват при обслужването, както и цялостния комплекс от процеси (външни и вътрешно йерархични), съставляващи административното обслужване.

Дефиницията на „**комплексното административно обслужване**“ (КАО) се съдържа в §.1, т.5 от Допълнителните разпоредби на Административнопроцесуалния кодекс (АПК), според която при „комплексно административно обслужване, административните услуги се извършват от административни органи, организации с публични или обществени функции, без да е необходимо заявителят да предоставя информация или доказателства за данни, събрани или създадени от основния администратор, независимо от начина на съхранението им“.

Освен тази дефиниция, съществува още едно тълкуване, което е налично в Базисния модел за комплексно административно обслужване, приет от Министерски съвет на 19.06.2013 г. То предвижда да отпада, във всички случаи, необходимостта заявителите да предоставят информация или доказателства, когато последните са налични в административните органи изобщо.

В чл. 2 от Закона за електронното управление (ЗЕУ) също се установява задължение за административните органи и другите субекти, предоставящи административни услуги, да не изискват от гражданите и организациите представянето или доказването на данни, налични вече при първичния администратор.

Нещо повече чл. 3 от ЗЕУ задължава администрациите, които вече са събрали данните, да ги изпращат служебно и безплатно на организациите от публичната и обществена сфера, които боравят със същите данни и са изразили готовност за приемането им.

Понятието „**административна услуга**“ е легално уредено в § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Закона за администрацията (ЗА), както и в § 1, т. 2 от ЗЕУ, като дефинициите в двата закона съвпадат напълно. При създаване на определението, законодателят е използвал набор от хипотези. Те се концентрират върху формата, която придобива издаденият документ и върху правата, които той поражда. Имайки предвид това, както и легалното определение на понятието „административно обслужване“, законодателят е предвидил редица хипотези на административна услуга.

Законът за администрацията и Законът за електронното управление включват и еднакви по същество дефиниции на понятието **„вътрешна административна услуга“**. Според това определение „вътрешна административна услуга“ е услугата, която един административен орган предоставя на друг, за да може вторият да осъществи своите правомощия.

Обменът на информация между администрациите се осъществява чрез извършване на вътрешни административни услуги, в т.ч. и електронни такива. Поради това, може да се обобщи, че предоставянето на вътрешни административни услуги е в основата изобщо на административното обслужване.

Дефиницията на термина **„електронно управление“** е посочена в § 1, т. 39 от Допълнителните разпоредби към ЗЕУ, като тя е въведена в българското законодателство с едно от последните изменения на закона. Според тази дефиниция, „електронно управление“ е това управление, при което се осигурява по-високо ниво на ефективност чрез използването от административните органи на информационни и комуникационни технологии, за реализиране на взаимовръзки, процеси, услуги, взаимни действия с потребителите, с публичните и с обществени организации.

Понятието **„електронни административни услуги“** е уредено в чл. 8 от ЗЕУ. В него се посочва, че „електронни административни услуги“ са административните услуги, които административните органи, организациите от публичния и обществен сектор заявяват и/или предоставят на гражданите и помежду си, от разстояние, използвайки електронни средства.

Освен дефиницията за „електронни административни услуги“, чл. 39 от ЗЕУ регламентира и термина **„вътрешни електронни административни услуги“**. Той гласи, че това са услугите, които административните органи и организациите от публичния и обществен сектор предоставят от разстояние помежду си с помощта на електронни средства.

Понятието **„регистър“** е уредено в т. 1 на § 1 от ДР на Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги, според която регистърът е структурирана база данни, за които е налице законово изискване за вписване, заличаване, удостоверяване и са предназначени за съхраняване, предоставяне и логическа обработка.

Дефиницията на понятието за **„мрежова информационна сигурност“** е уредена в разпоредбата на чл. 2, ал. 3 от Закона за киберсигурност. Според нея при пренасяне, обработка и съхранение на данни или свързаните с тях услуги, информационните системи следва

да се противодействат на отрицателни въздействия, засягащи наличието, истинността, целостта или поверителността им.

2. Основни принципи на електронното управление

С цел успешното внедряване на електронното управление в България, ЗЕУ урежда три основни принципа, които административните органи и другите субекти, за които произтичат задължения от него, следва да спазват:

С принципа на еднократно събиране и създаване на данни, се въвежда забрана административните органи и организациите от публичната и обществена сфера, да изискват от гражданите и от организациите да предоставят или доказват данни, които преди това са събрани или създадени от друг административен орган.

С този принцип, за административните органи и останалите посочени субекти се въвежда задължението да не се изискват необходимите им данни и документи от гражданите, а от органите, които разполагат с тях. Спазването на този принцип съществено изменя начина на работа на администрациите в полза на гражданите и бизнеса, облекчавайки последните и давайки възможност за ефективно използване на ресурсите им.

Принципът на служебното уведомяване задължава администрацията, която вече е събрала или съхранява данните да ги предоставя на всеки друг административен орган, организации от публичната или обществена сфера, които имат задължение за обработване на същите данни и са изразили готовност за тяхното получаване. Спазването на този принцип гарантира възможността гражданите и бизнесът да получават заявяваните услуги, без да е необходимо да представят отново и отново едни и същи данни и документи, които вече са събрани и съхранени от компетентните административните органи.

Принципът на автоматизирано предоставяне задължава административните органи да предоставят по електронен път помежду си данни, за реализиране на принципа на еднократното събиране и създаване на данни и за принципа на служебно уведомяване. Обменът на информация между административните органи и останалите задължени субекти се осъществява по електронен път, автоматизирано, под формата на „вътрешна електронна административна услуга“. Изключение от този принцип е налице единствено в случаите, когато данните са изискани или изпратени в неструктурирано съдържание, когато няма технологична възможност за автоматичен обмен или когато закон не предвижда поддържането на електронни регистри.

3. Трансформиране на удостоверителните услуги във вътрешно административни

В основата на Концепцията за електронно управление е предоставянето на електронни административни услуги, които да заменят досегашния модел на предоставяне на административни услуги, осигурявайки взаимодействие между административните органи и улеснявайки лицата, ползващи тези услуги.

Спазването на принципа за автоматизирано предоставяне на данни е от изключително значение, защото обезпечава размяната на данни между административните органи и респективно подобрява качеството на предлаганите от тях услуги.

Със свое Решение № 338 от 23 юни 2017 г., Министерският съвет предприе мерки за намаляване на административната тежест като премахна изискването за представяне на хартиен носител на удостоверителни документи, за издаването на които администрациите извличат автоматизирани справки от поддържаните от тях регистри.

Предоставянето на вътрешни електронни услуги е осъществено през 2018 г. чрез Средата за междурегистров обмен на данни (RegiX). Тя дава възможност административни услуги да бъдат заявявани и изпълнявани автоматизирано, по електронен път. Наличните компоненти позволяват автоматично изтегляне на данните от регистрите на административните органи.

С постановление № 298 от 02.04. 2021 г. на Министерски съвет е приета актуализирана Концепция за регистровата реформа като част от Актуализираната стратегия за развитие на електронното управление в Република България (2019 – 2025). Концепцията е базирана на резултатите от извършената през 2017 г. инвентаризация на регистрите, поддържани в над 3 700 на брой централни и териториални административни структури.

Анализът и оценката на състоянието на наличните в държавните структури регистри е установил, че същите не отговарят на основното им значение за преминаване към електронни услуги и комплексно административно обслужване. Прегледът на регистрите е установил, че административните структури към 31.12.2017 г. поддържат общо 17 797 броя регистри, от които с предоставянето на услуги са свързани 15 013 регистъра, а 2784 броя – с други управленски дейности.

Големият брой регистри в общинските, областните и специализираните териториални администрации се обяснява със задължението им за поддържане на отделни регистри. Като пример са посочени общините, които поддържат до 55 броя регистри.

Таблица №1. Разпределение на регистрите по видове администрации.

Видове администрации	Регистри, свързани с услуги	Регистри, несвързани с услуги	Общо регистри за всяка отделна структура	Брой териториални администрации	Общо регистри, свързани с услуги	Общо регистри, несвързани с услуги	Общо регистри
1. Централни администрации	1236	599	1835	неприложимо	неприложимо	неприложимо	1835
2. Областни администрации	14	5	19	28	392	140	532
3. Общински администрации	46	6	52	265	12190	1590	13780
4. Специализирани териториални администрации	56	22	неприложимо	неприложимо	1195	455	1650
Общо в държавната администрация					15 013	2 784	17 797

Източник: Министерски съвет. (2021). *Концепция за регистрова реформа (Приета с РМС № 298 от 2 април 2021 г.)*. <https://www.strategy.bg/StrategicDocuments/View.aspx?lang=bg-BG&Id=892>

Извършената към 31.12.2017 г. инвентаризация е установила, че законова дефиниция за понятието „регистър“ не съществува. Административните структури поддържат регистри без правно основание, в еднакви предметни области. Качеството на наличните в регистрите данни е лошо, въпреки високите разходи за тяхната поддръжка. Оперативно регистрите не са съвместими, поради което не може да се осъществява служебен обмен на данни.

Общинските администрации поддържат по 52 еднотипни регистъра, като 46 от тях са свързани с предоставянето на административни услуги, а останалите 6 съдържат класифицирана информация и данни от тях не се предоставят. Голяма част от регистрите се поддържат на хартиен носител.

Администрациите не са осигурили достъп за вписване на обстоятелства в публични регистри или изискват предоставяне на удостоверяващи вписването документи при осигурен такъв. Изградените регистри не са еднотипни по отношение форма, структура, данни и съдържание. В част от тях не са въведени всички данни или такива са въведени само за определен период. Използването на данните от регистрите за целите на статистиката, е ограничено. Решение за съхраняване на копия на критични данни от системите и регистрите на централно ниво липсва. Принципът за служебен обмен на информация не се прилага достатъчно. Близко 85% от регистрите на централно ниво не позволяват автоматизиран обмен на данни.

В края на 2020 г. броят на стандартизираните заявки, осъществени през интерфейса за автоматизирано подаване и обслужване достига до над 43 800 000, в сравнение с 2017 г., когато са реализирани 1 000 000 заявки.

През периода от края на 2020 г. до средата на 2021 г. продължава надграждането на Средата за междурегистров обмен на данни (RegiX). Реализирана е възможността всяка администрация да полага електронен печат, за да удостовери извлечената информация. Предоставена е възможност за присъединяване на неавтоматизирани регистри и асинхронно извличане на данни от машинно – нечетим формат.

През 2021 г. е извършена оценка на текущото състояние на регистрите, поддържани от държавните структури, според която към 31.12.2020 г. 25 броя администрации са присъединили 62 броя регистри със 179 служебни електронни услуги/справки към Средата за

междурегистров обмен (RegiX). Броят на изтеглените от средата справки на годишна база надхвърлят 56 000 000.

В началото на 2023 г. са свързани 84 основни регистъра, администрирани от 29 централни администрации, реализирани се 214 видове справки към регистрите (Таблица №2). Общият брой справки, по данни от влизанията в системата, на годишна база, надхвърлят 106 000 000 броя.

Анализирайки данните можем да заключим, че темповете на включване на администраторите на данни и споделянето на регистри в Средата на междурегистров обмен са изключително бавни.

От друга страна интензивността на достъп до съответните регистри от консуматорите на данни е изключително висока, което говори за висока необходимост от такъв вид услуга (Таблица №3).

Таблица № 2. Администрации предоставящи вътрешно административни електронни услуги чрез Средата за междурегистров обмен

№	Първичен администратор на данни (Администрации)	Брой регистри отворени за потребители	Видове справки (брой)
1.	Агенция „Митници“	3	4
2.	Агенция за социално подпомагане	2	5
3.	Агенция по вписванията	3	17
4.	Агенция по заетостта	1	8
5.	Българска агенция по безопасност на храните	1	4
6.	Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“	1	2
7.	Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“	3	12
8.	Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“	3	6
9.	Изпълнителна агенция „Морска администрация“	2	4
10.	Изпълнителна агенция по околната среда	9	33
11.	Комисия за защита на конкуренцията	1	1
12.	Комисия за регулиране на съобщенията	11	13
13.	Министерство на външните работи	1	1
14.	Министерство на вътрешните работи	5	15
15.	Министерство на електронното управление	1	1
16.	Министерство на земеделието и храните	1	2

№	Първичен администратор на данни (Администрации)	Брой регистри отворени за потребители	Видове справки (брой)
17.	Министерство на образованието и науката	3	5
18.	Министерство на правосъдието	3	4
19.	Министерство на регионалното развитие и благоустройството	3	12
20.	Министерство на труда и социалната политика	2	3
21.	Министерство на туризма	2	6
22.	Национален осигурителен институт	3	9
23.	Национален център за информация и документация	8	9
24.	Национална агенция по приходите	2	3
25.	Национална агенция за професионално образование и обучение	1	2
26.	Национална експертна комисия	1	3
27.	Национална здравноосигурителна каса	1	8
28.	Патентно ведомство	6	19
29.	Централен регистър на особените залози	1	3
	Общо	84	214

Източник: Собствено проучване по информация от <https://info-regix.egov.bg/public/administrations> към 19.02.2023 г.

Таблица № 3. Интензивност на достъпа до отделните регистри

	31.12.2020 г.	30.05. 2021 г.	17.02.2023 г.
Брой администрации	25	25	29
Брой регистри	62	62	84
Видове услуги/ справки – брой	179	179	214
Брой заявки	43 800 000	56 000 000	106 000 000

Източник: Собствено проучване към 17.02.2023 г. за интензивността на достъпа до отделните регистри на интернет адрес: <https://regix-service.egov.bg/statistics.xml>

Таблица № 4. Десетте най-големи консуматори на данни по брой логове в Системата на месечна база

	Консуматор/Ползвател на справки по данни	Регистър	Брой справки по данни на месечна база
1.	Агенция по обществени поръчки	API на адаптер за комуникация с Регистър на жалби по ЗОП	1 405 917
2.	Изипей АД	Регистър Български документи за самоличност	1 245 078
3.	Министерство на електронното управление	Национална база данни "Население"	1 229 953
4.	Айрис Солюшънс ООД	Регистър Български документи за самоличност	830 495
5.	Уни Кредит Булбанк АД	Регистър Български документи за самоличност	475 380
6.	Банка ДСК ЕАД	Регистър Български документи за самоличност	337 353
7.	Агенция „Митници“	Търговски регистър	304 524
8.	Министерство на вътрешните работи	Регистър на издадените разрешения по чл. 2, на председателите на комисиите извършващи прегледите и на техническите специалисти	259 058
9.	Айкарт АД	Търговски регистър	233 581
10.	Агенция „Пътна инфраструктура“	Търговски регистър	199 177

Източник: Собствено проучване към 17.02.2023 г. на интернет адрес: <https://info-regix.egov.bg/public>

Изнесените данни сочат, че публичните и бизнес институциите черпят по равно данни от Системата. Обменът на данни от регистрите на обществените организации е еднакво полезен, както за бизнеса, така и за публичната сфера.

В процеса на анализа бяха идентифицирани две институции като ключови относно съхранението и поддържането на данни:

- Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ (ГД ГРАО) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, която заедно с териториалните си звена и общините поддържа ЕСГРАОН, и

- Агенция по вписванията, която поддържа Търговския регистър, регистъра на ЮЛНЦ, Регистър Булстат, Имотния регистър и Регистъра на имуществените отношения на съпрузите.

Тези две институции отговарят за регистрация/дерегистрация на търговци и контролират набирането/издаването на идентификационни данни. Бързината на актуализиране на данните, тяхната структурираност и способността за навременна комуникация на промените към заинтересованите институции, са от изключително значение за възможността за последващите оптимизации и подобрения.

Важен участник в Стратегията за електронното управление на Република България е Министерството на електронно управление (МЕУ), чиито основни функции са налагането на секторните политики, правилата и добрите практики в областта на електронното управление, стратегическото и бюджетно програмиране, контрола и координацията в сектора.

Създаването на орган като МЕУ е стъпка в правилната посока, за да се преодолее независимостта и изолираността при взимането на решения за развитие на информационните технологии и системи от различните администрации. Това ще спомогне за преодоляване на сегментирането и разликите в нивото на зрялост на ИТ процесите в различните институции и ще ускори интеграцията между различните участници в държавната администрация.

4. Ползи от регистровата реформа за гражданите и бизнеса

– Гарантиране на сигурността на данните в регистрите, чрез тяхното усъвършенстване, централизиране, обединяване и дигитализация.

– Осигуряването на служебен обмен на данни ще облекчи документооборота в администрациите, ще намали документите, които се изискват от потребителите, ще ускори и подобри качеството на предоставяните услуги.

– Повишаване на ефикасността в работата на публичните администрации, чрез еднократно събиране и многократно използване на наличните данни.

– Премахването на дублиращите се функции на администрациите, облекчаването на процедурите, намаляването на посредниците и редуцирането на контактите със служителите ще има антикорупционен ефект върху дейността на институциите.

– Наличието на единни дигитализирани регистри ще ускори служебния обмен на информация, ще облекчи административните процедури, ще подобри бизнес средата и ще даде тласък в развитието на страната.

– Икономия на бюджетни средства чрез ограничаване на разходите за изработка и поддръжка на множество информационни системи и регистри.

– Ограничаването на хартиения обмен в процеса на поддръжка на регистрите и издаването на хартиени документи, намаляването на разходите по архивирането и дългосрочното им съхранение, освен до икономия на ресурси, ще подобри и опазването на околната среда.

5. Препоръки:

– Прилагане на административна принуда за присъединяване на всички институции от публичната сфера към RegiX;

– Присъединяване към Средата на всички регистри, които администрациите подържат и не съдържат класифицирани данни;

– Осигуряване през уеб услуги достъп до регистрите, спазвайки изискванията за оперативна съвместимост;

– Унифициране на обмена на данни между информационните системи с осигурени възможности за синхронен и асинхронен такъв;

– Увеличаване броят на консуматорите, които да бъдат включени към средата;

– Популяризиране на информацията за наличните регистри и предоставяните справки под формата на административни услуги;

– Наличните данни следва да са в машиночетим формат, с възможност за тяхното управление;

– Да се въведе задължение администрациите да събират по служебен път информацията, която им е необходима за предоставяне на услуги по лицензиране или регистриране;

– Да се налагат санкции за администрациите, които изискват потребителите на административни услуги да представят документи и данни, налични в регистрите;

– Въвеждане на задължителни писмени декларации за установяване на факти и обстоятелства, за които законодателството ни не изисква специално доказване.

Заклучение

Предлагането на електронни административни услуги не е ограничено в рамките на само една информационна система или дори на една институция. ИТ средите на институциите участници не трябва да бъдат разглеждани в изолация, а в своята съвкупност, като част от електронната администрация на Република България.

ИТ функциите на държавните институции са йерархично независими със собствени политики, процедури, процеси и системи. Липсата на усещането за обща стратегия между различните администрации води до несъгласуваност в развитието на информационните технологии и до пропуснати възможности за синергия.

За да се спази принципа на ЗЕУ за еднократно събиране и създаване на данни, е необходимо административните органи и субектите, предоставящи административни услуги, да обменят необходимите данни и документи помежду си, без да се налага съдействие от получателите на административните услуги.

За да е възможно това, органите и субектите, осъществяващи административни услуги, следва концептуално да променят начина, по който предлагат услугите, като започнат интензивно да си предоставят така наречените „вътрешни електронни административни услуги“, и да събират информацията, която им е нужна за извършването на една или друга административна услуга.

Една от целите на електронното управление – комплексното административно обслужване, може да бъде постигната чрез предоставяне на вътрешни електронни административни услуги чрез Средата за междурегистров обмен (RegiX). Реализирането на регистровата реформа, намаляването и премахването на монопола на първичните администратори на данни, ускоряването на служебния обмен ще засили внедряването на електронното управление в България.

Практическото реализиране на принципите на електронното управление за дигитални електронни услуги ще доведат до дългосрочни ползи, до адаптиране и оптимизиране на работните процеси. Предоставянето на гъвкави начини за приемане на административните услуги, ще направят администрацията по-компактна, по-ефективна и по-прозрачна.

От друга страна, в предвид обстоятелството, че системата за киберсигурност е част от системата за защита на националната сигурност на страната, държавата следва да прилага комплекс от мерки и действия, за да защити от заплахи информационните си мрежи и инфраструктура.

ЛИТЕРАТУРА:

Административно процесуален кодекс. Обн. ДВ. бр. 30 от 11 април 2006 г.

Доклад за напредъка по изпълнение на Актуализираната стратегия за развитието на електронното управление в Република България 2019-2025 г. и на мерките от пътната карта за нейното изпълнение за периода 01.06.2020-31.05.2021 г. юни 2021 г.

Закон за администрацията. Обн. ДВ. бр. 130 от 5 ноември 1998 г.

Закон за електронното управление. Обн. ДВ. бр. 46 от 12 юни 2007 г.

Закон за киберсигурност. Обн. ДВ. бр. 94 от 13 ноември 2018 г.

Министерски съвет. (2013). *Базисен модел за комплексно административно обслужване (Одобрен с Решение № 23.8 на МС от 19 юни 2013 г.)*.

https://www.ipa.government.bg/sites/default/files/administrativno_0_bsluzhvane_0.pdf

Министерски съвет. (2021). *Концепция за регистрова реформа (Приета с ПМС № 298 от 2 април 2021 г.)*. <https://www.strategy.bg/StrategicDocuments/View.aspx?lang=bg-BG&Id=892>

Министерски съвет. (2021, Февруари 12). *Провеждане на онлайн кръгла маса за представяне на предложения за нормативни промени, във връзка с въвеждане на 5 услуги от типа „Епизоди от живота“*. <https://www.strategy.bg/Publications/View.aspx?lang=bg-BG&categoryId=&Id=324&y=&m=&d=>

Младенов, М. (2016). *Комплексно административно обслужване: приложни аспекти*. Институт по публична администрация. https://www.ipa.government.bg/sites/default/files/ka0_applied_aspects.pdf

Наредба за административното обслужване. Приета с ПМС № 246 от 13.09.2006 г.

Наредба за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги. Приета с ПМС № 3 от 09.01.2017 г.

Стратегия за развитие на електронното управление в Република България 2019-2025 г. Приета с Решение № 298 на МС от 2 април 2021 г.

REGIX Информационно приложение <https://info-regix.egov.bg/public/administrations>